

Aar, i nærværende Tilfælde til Udgangen af Marts Maaned 1949.

I Lovforslaget er medtaget den Ændring, der blev gennemført sidste Aar, nemlig at de gennem Eksportudvalgenes Virksomhed tilvejebragte Beløb kan anvendes til Formaal, der skønnes at være til Gavn ikke blot for vedkommende Produktionsgren, men ogsaa for Landbruget i Almindelighed.“

Under Lovforslagets 1. Behandling i Folketinget mødte det Tilslutning fra samtlige Ordførere med Undtagelse af *Hans Hansen (Rørby)* (D. R.), idet dog saavel *Peder Jakobsen* (K. F.) som *Aage Fogh* (R. V.) stærkt fremhævede Ønskeligheden af, at de private Eksportører fik større Mulighed for at gøre en Indsats paa Eksportmarkederne. Sidstnævnte udtalte herom bl. a., at han vilde „sætte ganske overordentlig megen Pris paa, om den højtærede Landbrugsminister vilde tage sig Tid til at faa undersøgt Mulighederne for at ændre paa disse Omraader, og at man ikke gør det paa den Maade, at man spørger Eksportudvalgene, for efter mit Skøn er det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram det bedste Bevis paa, at det ikke vil kunne nytte noget. Der er ikke noget at sige til, at disse Eksportudvalg har det Indtryk, at de gør det saa godt, som det overhovedet kan gøres, men det er en Kendsgerning, at det simpelt hen er en *Monopolstilling, der er givet vore Andelssammenslutninger, saa at de sammen med de store Eksportørfirmaer har Hals- og Haandsret over den samlede Eksport* her fra Landet. Det, jeg ønsker, er at finde en Form, saa vi fik lidt mere frisk Luft ind i Foretagendet, saa der blev Konkurrence mellem Andelsforetagenderne og de private Eksportører, men ikke den Monopolform, som findes i Dag.

Altsaa, jeg skal da slutte med at sige igen, at vi er villige til at stemme for Lovforslaget, men vi vilde meget gerne have Tilsagn fra den højtærede Landbrugsminister om, at han vil være villig til ogsaa ved andre Kræfter end dem, der sidder i Eksportudvalgene, at undersøge, om der ikke kunde findes en Ændring, der navnlig gav Muligheder for, at unge raske Eksporthandelsfolk kom med ind i Arbejdet.“

Denne Kritik blev bl. a. imødegaaet af *Jørgen Gram* (V.), der hævdede, at man i størst muligt Omfang havde givet private Eksportører Mulighed for at deltage i Eksporten. „Naar de kan faa en Betaling for det, som kan godkendes, eller naar de kan fremskaffe en Vareudvekslingsaftale paa Linie med og i Samarbejde med de forskellige Udvalg, kan de komme i Gang med Privateksport. Ja, det gaar endog saa vidt, at man med Hensyn til forskellige Lande helt overlader dem den Eksport, der er Mulighed for. Og saa viser det sig — det kan jeg ogsaa give en nærmere Redegørelse